

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 2022 р. №

Київ

Про затвердження Порядку здійснення реабілітаційних заходів

Відповідно до частини четвертої статті 25 Закону України “Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок здійснення реабілітаційних заходів, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

3. Міністерству соціальної політики разом із Міністерством охорони здоров'я та Міністерством цифрової трансформації забезпечити організацію обміну інформацією щодо надання послуг з реабілітації у сфері охорони здоров'я особам з інвалідністю, дітям з інвалідністю у закладах охорони здоров'я та закладах сфери соціального забезпечення.

4. Ця постанова набирає чинності з 1 березня 2022 року.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від
2022 р. №

ПОРЯДОК
здійснення реабілітаційних заходів

1. Цей Порядок визначає механізм здійснення реабілітаційних заходів із надання комплексних реабілітаційних (абілітаційних) послуг (далі — послуги) особам з інвалідністю, дітям з інвалідністю, дітям віком до трьох років (включно), які належать до групи ризику щодо отримання інвалідності (з метою запобігання виникненню інвалідності) (далі — отримувачі), у державних реабілітаційних закладах, що належать до сфери управління Мінсоцполітики (далі — державні заклади), комунальних реабілітаційних закладах (далі — комунальні заклади), фінансування функціонування яких здійснюється за рахунок видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення відповідно до статей 87, 89 і 90 Бюджетного кодексу України, та реабілітаційних закладах приватної форми власності, надання послуг у яких забезпечується, зокрема, за рахунок коштів державного бюджету.

2. У цьому Порядку під терміном “реабілітаційні заходи з надання послуг” розуміється система медичних, психологічних, педагогічних, фізичних, професійних, трудових, фізкультурно-спортивних, соціально-побутових заходів, якими здійснюється комплексна реабілітація отримувачів, спрямованих на надання особам допомоги у відновленні та компенсації порушених або втрачених функцій організму для досягнення і підтримання соціальної та матеріальної незалежності, трудової адаптації та інтеграції в суспільство, заходів з реабілітації у сфері охорони здоров’я.

Вимоги до обсягу та змісту реабілітаційних заходів з надання послуг, спрямованих на відновлення та компенсацію обмежених функціональних можливостей отримувача з урахуванням оцінки стану її здоров’я щодо здатності до самообслуговування, самостійного пересування, спілкування, контролювання своєї поведінки, навчання і зайняття трудовою діяльністю, встановлюються державними соціальними нормативами у сфері реабілітації осіб з інвалідністю, визначеними відповідно до Державної типової програми реабілітації осіб з інвалідністю, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 8 грудня 2006 р. № 1686 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 50, ст. 3311; 2020 р., № 20, ст. 763).

Терміни “реабілітаційний заклад”, “індивідуальна програма реабілітації” в цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні”.

3. Надання послуг проводиться відповідно до Закону України “Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні”, цього Порядку та інших актів

законодавства, що діють у сфері реабілітації осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю.

Реабілітаційні послуги у сфері охорони здоров'я надаються отримувачам відповідно до Закону України "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я".

Якщо отримувачі одночасно мають право на забезпечення заходами з реабілітації у сфері охорони здоров'я згідно із Законом України "Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні" та Законом України "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я" за одним профілем, їм надається право вибору за однією з підстав.

Інформація про отримувача, який має право на забезпечення заходами з реабілітації у сфері охорони здоров'я, до моменту направлення для надання послуг звіряється за профілем таких заходів (отриманих у поточному році), що пов'язаний з прямими наслідками нозологічного захворювання, за яким встановлено інвалідність (крім дітей віком до трьох років (включно), які належать до групи ризику щодо отримання інвалідності), з НСЗУ.

Переліки послуг, що надаються за рахунок бюджетних коштів особам з інвалідністю, дітям з інвалідністю з порушенням опорно-рухового апарату та центральної і периферичної нервової системи, особам з інвалідністю, дітям з інвалідністю з інтелектуальними та психічними порушеннями, особам з інвалідністю, дітям з інвалідністю по слуху та/або по зору, особам з інвалідністю, дітям з інвалідністю з порушенням внутрішніх органів, особам з інвалідністю, дітям з інвалідністю з онкологічними захворюваннями, визначено в додатках 1—6 до Державної типової програми реабілітації осіб з інвалідністю, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 8 грудня 2006 р. № 1686.

4. Отримувачі мають право вільного вибору закладу для проходження реабілітації із числа державних закладів, комунальних закладів, реабілітаційних закладів приватної форми власності (крім закладів, розташованих у населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження).

У разі направлення для надання послуг групи дітей з інвалідністю, сформованої дитячим будинком-інтернатом, малим груповим будинком, забезпечується їх супровід із розрахунку не менше ніж одна супроводжуюча особа на трьох дітей з інвалідністю.

5. Для отримання послуг отримувач або його законний представник (у разі отримання послуг групою дітей з інвалідністю — уповноважена керівником дитячого будинку-інтернату або малого групового будинку особа (далі — уповноважена особа) подає заяву про отримання комплексних реабілітаційних (абілітаційних) послуг за формою,

затвердженою Мінсоцполітики (далі — заява), у якій можуть зазначатися відомості щодо:

індивідуальної програми реабілітації, виданої медико-соціальною експертною комісією, лікарсько-консультативною комісією державного або комунального закладу охорони здоров'я (для дітей з інвалідністю);

висновку лікарсько-консультативної комісії державного або комунального закладу охорони здоров'я з рекомендаціями стосовно надання послуг (для дітей віком до трьох років (включно), які належать до групи ризику щодо отримання інвалідності);

паспорта громадянина України, для іноземців та осіб без громадянства — довідки про звернення за захистом в Україні/посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту/посвідчення біженця/паспортного документа іноземця та посвідки на тимчасове проживання або посвідки на постійне проживання, свідоцтва про народження (для дітей віком до 14 років);

документа із зазначенням даних щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків або паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті) отримувача;

документа про освіту (для отримувачів, які потребують професійної реабілітації);

виписки з медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого за формою, затвердженою МОЗ.

За бажанням отримувача або його законного представника чи уповноваженої особи до заяви можуть додаватися копії відповідних документів.

6. Отримувач або його законний представник чи уповноважена особа для отримання послуг у державному закладі подають заяву до виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (в разі її утворення) ради або до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення районної, районної у м. Києві держадміністрації (далі — уповноважений орган), зокрема шляхом надсилання поштою.

Уповноважений орган протягом трьох робочих днів з дати надходження заяви перевіряє наявність усіх необхідних відомостей, реєструє заяву, формує електронну справу (заповнює відповідні електронні форми з використанням інформаційних систем Мінсоцполітики за технічної можливості) та надсилає її до державного закладу для прийняття рішення про надання послуг отримувачу.

Заява може подаватися отримувачем або його законним представником чи уповноваженою особою до державного закладу через електронний кабінет особи з інвалідністю, дитини з інвалідністю, іншої особи в централізованому банку даних з проблем інвалідності або за наявності технічної можливості шляхом її формування за допомогою програмних засобів Єдиного державного веб-порталу електронних послуг у довільній формі, придатній для сприйняття змісту відомостей, передбачених формою заяви, затвердженою Мінсоцполітики, з накладенням електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису.

Перелік державних закладів (із зазначенням контактної інформації), перелік документів, необхідних для отримання послуг, інформація про умови надання послуг формуються Мінсоцполітики та оприлюднюються на офіційних веб-сайтах цих закладів, уповноважених органів, Мінсоцполітики.

7. Державний заклад веде облік отримувачів та протягом п'яти робочих днів з дати надходження заяви розглядає її і приймає рішення про надання послуг отримувачу (із зазначенням дати початку курсу реабілітації) в порядку черговості (з урахуванням початку роботи навчальних груп із надання послуг з професійної реабілітації (в разі потреби)).

Про прийняте рішення державний заклад повідомляє отримувачу або його законному представнику чи уповноваженій особі засобами поштового, електронного або телекомунікаційного зв'язку.

8. Порядок подачі заяви для отримання послуг у комунальному закладі, зарахування отримувачів для надання послуг (у порядку черговості), облік отримувачів послуг у комунальному закладі, а також перелік документів, необхідних для отримання послуг, інформація про умови надання послуг та їх оприлюднення визначаються та затверджуються органом, яким прийнято рішення про утворення комунального закладу.

Перелік комунальних закладів (із зазначенням контактної інформації) та перелік документів, необхідних для отримання послуг, інформація про умови надання послуг формуються відповідними виконавчими органами обласної, сільської, селищної, міської, районної у місті (в разі її утворення) ради та оприлюднюються на їх офіційних веб-сайтах і на сайтах таких комунальних закладів.

9. Організація надання послуг у реабілітаційних закладах приватної форми власності за кошти державного бюджету забезпечується відповідно до вимог цього Порядку та/або інших актів законодавства у сфері реабілітації осіб з інвалідністю.

10. Після зарахування отримувача до державного закладу, комунального закладу, реабілітаційного закладу приватної форми

власності складається індивідуальний план комплексної реабілітації (абілітації) за формою, затвердженою Мінсоцполітики.

11. Після закінчення курсу комплексної реабілітації (абілітації) державний заклад, комунальний заклад, реабілітаційний заклад приватної форми власності вносить до централізованого банку даних з проблем інвалідності інформацію про надані послуги та видає отримувачу або його законному представнику чи уповноваженій особі довідку про надані реабілітаційні послуги та результати комплексної реабілітації (абілітації) за формою, затвердженою Мінсоцполітики.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2022 р. №

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. № 80 “Про затвердження Порядку надання окремим категоріям осіб послуг із комплексної реабілітації (абілітації)” (Офіційний вісник України, 2007 р., № 8, ст. 292).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2013 р. № 921 “Про внесення змін до Порядку надання інвалідам та дітям-інвалідам реабілітаційних послуг” (Офіційний вісник України, 2013 р., № 100 ст. 3670).

3. Пункт 1 змін, що вносяться до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. № 80 і від 5 квітня 2012 р. № 321, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 306 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 64, ст. 1760).

4. Пункт 2 змін, що вносяться до деяких постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 13 липня 2016 р. № 421 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 56, ст. 1937).

5. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 8 грудня 2006 р. № 1686 і від 31 січня 2007 р. № 80, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 26 липня 2018 р. № 587 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 62, ст. 2137).

6. Пункт 10 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2020 р. № 1035 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 89, ст. 2888).

7. Пункт 11 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21 квітня 2021 р. № 402 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 35, ст. 2098).
